

Naročnina doma na skü-
pni naslov mesečno 2 D.,
na posameznoga 2 Din.
50 par.

V inozemstvo 6 Din, ali
z M. Listom, M. Ograe-
kom i kalendarom 8 Din.
50 para., letno 100 Din.
Plačati se mora bar me-
sečno naprej.
Štev. položnice 11806.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

N. G. Milač Simon prof.
Majstrova ul. 3.

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava y Črensov-
a.

MO ov:
, pol
Maribor
niže.

meu tekstem
vsaka reč 2 Din. Mali
oglasi do 10 reči 5 Din.,
više vsaka reč 1 D. 50 p.
Popüst po dogovori.

Dvoja smilenost z ednoga srca.

Če gledamo okoli po sveti, naj-
demo dvojno nevoljo: duševne i telovne
siromačke. Ti prvi so ne menje vredni
pomilovanja kak ti drugi. Prvi so blod-
niki. Zajšli so na krivo pot, v temno,
kmično šumo, odkod ne morejo na
svetlost. Zgubili so vero. I ar so jo
zgubili, ki je svetlost, so zablodili v
močvare. V grde, globoke, zaraščene
z divjov travov, štera zadavi vsakoga,
ki med njo zajde. Zablodili so s pra-
ve poti i zajšli na krivo. Kriva je nji-
hova miseo, štera ne spozna največje
svetlobe, ki razširja samo dobroto,
Boga. Kriva je njihova žela, ki išče
samo blato. Kriva je njihova reč, ki
nema lübezni, nego samo sovraštvo.
Kriva so njihova djanja, ar sramotijo
i od sebe vkrajsünjavlejo svojega do-
brotnika, Stvoritelja i Rešitelja, Boga.
To so duševni siromaki. Pri bogato
obloženom stoli od gladi vmirajo, to-
plo oblečeni zmrzavajo, i skoz z zla-
tih očal tüdi nikaj ne vidijo. Bogati,
gospocki siromačke. Naj so te že
veleposestniki, ali lastniki fabrik, ali
delničarje bank z več milijonskov
vrednostjov, ali na visokih uradniških
položajaj i v vseh vodilnih mestaj,
povsod so siromačke, ubogi siroma-
čkeki ravnotak, kak zagriženi socialni
demokrat ali komunist, šteriva Boga
ne poznata i svoje nevole se šteta
rešiti s tem, da sovražita i vničiti
šteta bogate i najbolje siromaške tüdi,
šteri verjejo v Boga.

To je slika duševnih siromakov.
V tom tabori je zbrana na sto i sto-
milijone vnožine gospode, bogatinov,
siromakov i delavcov iz vsakoga stana
pa obojega spola. *Kristuš, njihov pri-
jateo je s krvavečim sčom gleda i
pravi: Smili se mi vnožina.*

Drüga nevolja je telovna. Telovni

siromačkeki so zbrani v drugom tabori.
Bledi so, beteg je muči. Sühi so, glad
je gloda. Nagi so, obleka njim menka.
Na vedrini so, nemajo strehe. Na nji-
hovom hrbti biči pokajo, biči krivic.
Vidijo svoje mučilce, a ne smejo je
povedati. Če je povejo, do zaprti.
Rajši bitje, kak se skriti iskrici sun-
čevnoga traka, šteri še posija na nji-
hove ronje. *Kristuš se razjoče nad ne-
šetimi milijonami telovnih siromakov
i jočič njim pravi: Smili se mi vnožina.*

Duševni i telovni siromačkeki se
njemi smilijo, genejo njegovo Srce,
šče njim pomagati, je zmožen njim
pomagati z vsemi svojimi božimi vse-
mogočnimi pripomočki, a ne more si
Srca odpreti. *Boža pravičnost, ki greh
sovraži i kaznuje, je zasünola Srce
našega Rešenika. Te zasün samo člo-
veča smilenost lejko odsüne.*

Človek odsüni te zasün! Kršče-
nik, če ga ne odsüneš, si ne vreden
svojega imena! Dühovnik, vse drugo
püsti, i primi samo za te zasün, za
te riglač! Odsüni ga! Odpri Jezušovo
zaprtó Srce! Düševnim i telovnim si-
romačkem samo smilenje more po-
magati. Bože Srce, jočeče i krvaveče
naj se nam smili, odprimo je vsi z
smilenostjov. I gda smo je odprli, gda
smo smilenost pokazali do obojih, smo
vlejali vrastvo vsake pomoči na dü-
ševne i telovne betežnike. Prve smo
spravili na svetlo stezo pravice, tem
drugim pa prinesli življenje lübezni.
Ki zarazmi bitje božega Srca, bo za-
razmo tüdi te naše reči. I živo bo,
da v istiniti na sebi pomenlive reči
naše Nedele: *Jezušovo Srce, omehči
srca naša na smilenost do Tebe i do
tvojih düševnih i telovnih sirot! I to
življenje je zmaga s stoterim sadom.*

moramo skrbeti za to, da bi te nar-
od ostao zdrav in bi si ešče za duga
stoletja ohrano svoje življenje.

Življenje je pa boži dar, dragi
kinč, z življenjem se ne smemo igrati.
Kak mati, oča, starejši brat i sestre
skrbijo za to, ka bi melo dete lepo
rast, zdravo telo i düšo, — to se
pravi: kak odrasli skrbijo za vzgojo
mladih, ravno tak moremo skrbeti za
vzgojo naroda. Preskrbeti moremo vse,
ka potrebüje narod za svojo rast i
odstraniti vse, ka bi bilo narodi v
škodo, ali v živlensko nevarnost. Na
kratko povedano: skrbeti moremo za
vzgojo naroda (nacije) i to naše delo
se imenuje narodna, ali nacionalna
vzgoja.

Pa — naj nišče ne verje, da
vzgojiteo naroda misli i skrbi samo
za — narod, na priliko za vse Jugo-
slovane. Ne, inači je to.

Za to izvoljeni sinovje dnes ži-
vočih narodov delajo postave. Te po-
stave predpišejo med drugim tüdi to,
kakšo vzgojo naj dobi narod. Po tej
postavi delajo vzgojitelje naroda: vu-
čitelje, profesori, dühovniki i drugü.
Znati pa moremo, ka vučiteo, profes-
sor, dühovnik se v prvoy vrsti skrbijo
za svoj razred, za svojo občino, faro.
Posamezne lüdi vzgajajo po postavi,
štero so sprijeli zastopniki naroda.
Tej posamezniki pa ne ostanejo vsik-
dar deca. Ne! Zrastejo i kakti možje
i žene bodo delali nove postave, pa
se zna v tistom dühi, šteroga njim
vcepi dnešnja vzgoja. Malo zamotana,
ali lepa reč je to. Narod kakti celota
pove, kakša naj bo vzgoja poedinca,
poedinci pa, kda dorastejo, odločajo
od toga, kakšo vzgojo naj ma narod.
Eden za vse, vsi za ednoga... Narodna
(nacionalna) vzgoja teda ne pomeni
samo vzgojo — poedincov. Vučiteo,
profesor, dühovnik, to je lüdje, šterim
je vzgajanje naroda vsakdanešnje op-
ravilo, ne smejo gledati samo na svoj
razred, na svojo ves, ali faro, nego

tüdi na vse kotrige človestva, na po-
trebe celoga naroda.

Če ne bi bilo tak, bi bilo opravi-
lo narodnih (nacionalnih) vzgojite-
lov lejko, to delo bi lejko opravila
količkaj pametna šolana osebe, kak je
to nikda sveta bilo, kda je nepriliko

Velika Polana mela za vučitelja prvej-
šega logara, ali Bistrica vojaškoga
narednika.

So resan bili takši časi? O ja,
so bili, nagrobni kamen logara, sledi
vučitelja v V. Polani ešče stoji na tör-
janskom cintori!

Sv. Bosko Ivan i njegovo delo.

Ali znate?

Ka je sv. Bosko Ivan bio rojeni
16. avg. 1815.

Ka je njegovoj materi bilo ime
Margeta, od štere je naš kalendar
dosta pisao.

Ka je bio iz jako siromaške hiže.
Ka so njemi oča mrlji gda je
meo 3 leta.

Ka se njemi je v 9 leti prikazala
Marija i njemi razodela bodoče delo-
vanje za mladino.

Ka je komaj v 16 leti mogeo
začnati gimnazijo.

Ka je meo novo mešo 5. jun.
1841. pa že isto leto 8. dec. začeo
zbirati po turinskih vulicah dečkece.

Ka so ga 10 let ž njegovimi de-
čki vred preganjali iz kraja v kraj i
ga celo meli za noroga.

Ka je njegov spovednik bio bla-
ženi Kafaso Jožef.

Ka je bio veliki prijateo i zavü-
pnik sv. Oče pape Pija IX.

Ka je ustanovo „Družbo“ šteroj
je dao ime „Salezijanska družba“ to
pa po sv. Franciški Saleškom. Toga
svetnika si je zbrao za patrona Druž-
be, zato se njeni člani zovejo Sale-
zijanci (ne Boskovci).

Ka reč „Bosco“ pomeni po tal-
jansko šumo ali log i ka se slovenski
čte Bosko.

Ka reč „Don“ pride od Dominus
i pomeni gospod, pa se da vsakšemi
dühovniki v Italiji.

Ka je ne pravilno praviti „sveti
Don Bosko“ nego „sv. Bosko Ivan“,
brezi Don.

Ka so v Salezijanskoj družbi tüdi
bratje (pomočniki), šteri so pa oble-
čeni kak drugi moški i dečki, civilno.

Ka Salez. družba rua mrtvih 9
püšpekov pa ednoga kardinala, živih
pa ma 25 püšpekov i ednoga kardi-
nala. Te kardinal je dr. Hlond, pri-
maš cele velike Polske.

Ka je sv. Bosko Ivan ustanovo
tüdi družbo sester, nün, štere se zo-
vejo „Hčere Marije Pomočnice“.

Ka Salezijanci majo 718 zavo-
dov za dečke, sestre pa majo 712 za-
vodov za deklíce.

Ka v Jugoslaviji mamo 9 zavo-
dov i to: Dva v Ljubljani, dva v Za-
grebi, ednoga na Radni, potem v Ver-
žeji, v Soboti, na Razkrižji i pri Kapeli.

Ka za par let tüdi sestre pridejo
v Jugoslavijo.

Ka je Don Bosko mro 31. jan.
1888, star 73 leta.

Ka so zdajšnji sv. oča Pij XI. 1.
1883, kak mladi mešnik obiskali Don
Boska v Turini i bili pri njem tri dni.

Ka je letos 1 aprila, ravno na
Vüzem, Don Bosko bio preglašeni za
svetnika i ka je za to proslavo prišlo
300 jezero romarov v Rim, tüdi iz
Jugoslavije 180.

Orjaško drevo.

Nekaj čüdnoga je, kak je Bog
razodevao svoje načrte Don Boski.
Skoro zmerom v spanji, v senjah.
Don Bosko jih je pripovedavao, zato
je vse zapisano. Mi vidimo, ka se je
vse vresničilo. Najbole so se vistinili-
la nazveščenja o razširjanji Družbe.
Iz maloga gorčičnoga zrnca pa takše
orjaško drevo!

Don Boskova ustanova dnes ma:
718 zavodov za dečke, 712 za dek-
lice, štere vodijo sestre. Zavodi za
dečke so:

V Evropi: Italija 174, Austrija
10, Belgija 11, Čehoslovaška 4, Fran-
cija 25, Nemčija 15, Angleška 12, Ju-
goslavija 9, Holandija 1, Polska 31,
Portugalska 5, Španska 50, Švedska 1,
Švica 4, Turčija 1, Vogrska 9. Vseh 362.

V Ameriki: Argentina 76, Boli-
vija 2, Brazilija 53, Kanada 1, Čile
17, Kolumbija 14, Kostarika 1, Kuba
4, El Salvador 5, Ekvator 16, Nika-
ragua 2, Panama 2, Paraguay 3, Peru
10, Združene države 22, Uruguau 14,
Venezuela 7. Vseh 258.

V Aziji: Kitajska 15, Japonska 9,
Indija 34, Palestina 6, Siam 8, Türska
1. Vseh 73.

V Afriki: Algerija 4, Belgijski
Kongo 8, Egipat 5, Tunis 6, Maroko 1,
Južna Afrika 2. Vseh 24.

V Australiji je dozda samo 1
zavod.

Sestre majo v Evropi 469 zavo-
dov, v Ameriki 213, v Aziji 18, v
Afriki pa 12.

Salezijancov je skoro 10 jezero,
sester pa 7870. — r.

Po katoličanskom sveti.

Francija. Več kak polovica di-
jaštva na francuskih visokih šolaj žive
pravo katoličansko življenje, hodi go-
stokrat k svetomi prečiščavanji i op-
ravla službo katehista, to je vči drüge,
do šterih dühovnik ne more, na istino
Kristušove vere. — Viceadmiral Mer-
veilleux du Vignaux, ki je bio glavni
zapovednik francoske mornarice od 1.
1919—1927 i od toga je zavisila usoda
Francuske, te veliki gospod je v vara-
ši Plain-Saint-Denis pripravla deco
na prvo sv. obhajilo. Kak so ga ti
mali verno poslušali! Pa je ne samo
včio, nego v siromaštvi i zapüščenosti
njim je tüdi pomagao s smilenostjov.
Tak dela Kat. akcija, gde je živa. —
V boji se je na jezere cerkvi porüšilo.
Verni Francozi so jih že 2626 nazaj
pozidali za 612 milijon frankov. — Igr-
ralka Simone Suprin je zapüstila oder
i stopila v samostan dominikank pa
kak sestra dominikanka odišla na
otok Trinidad, da tam v stalnoj ne-
varnosti, da se je primle strašen be-
teg, oskrblava gobavce. Keliko plemen-
itih düš je na sveti i kak velika je
boža milošča! — V 75 letaj je v Lurdi
5250 lüdi čüdežno ozdravljenih.

Povrnjenja. Povrno se je na
katoličansko vero v Ameriki dr. Dile-
nij, ravniteo luteranskoga dnevnika pa
se pripravla na prvo sv. mešo, ar je
stopo v bogoslovje. Povrno se je tüdi
novinar Wiliam Hard. Iz pravoslavne
ruske cerkve pa se je povrno arhiman-
drita Vladimir Aleksandrov i ž njim
14 drugih pravoslavnih dühovnikov.

Preganjalec Cerkve. Bivši pred-
sednik mehiške države Calles je jako
preganjao katoličansko vero, posebno
pa jezuite. Nego napadnola ga je go-
bavost i zapüstili so ga ne samo brez-
božni prijatelje, nego celo sorodniki
Od vseh zapüščeni je iskao i tüdi
nejšeo zavetje v špitali jezuitov, ki so
pokazali, ka znajo ljubiti svojega biv-
šega sovražnika.

Množine spreobrnjencov. V
apoštolskom vikarijati (to je püšpe-
kija v misijonaj) Ruanda v Afriki je
bilo lani 33000 novokrščencov.

Stolni prošt i dekan. Za stolnoga
prošta v Maribori so sv. oča imenüvali
kanonika i stolnoga dekana dr. Maksimi-
ljana Vrabera, za stolnoga dekana pa je
imenüvani kanonik dr. Cukala Franc.

Nedelska šola.

Narodna (nacionalna) vzgoja.

Mi katoličanci ne samo pravimo,
nego tüdi v srci čütimo, ka so vsi
lüdje toga sveta velka — jako velka
družina. Nadale, ka je neskončno do-
ber oča te velke družine sam Bog.
Vsi smo boži sinovje, vsi vednaki
pred nebeskim Očom, če se ravna-
mo po Njegovoj zapovedi, vsi malo,
ali nikaj vredni, če nam je lübsi greh,
kak boža zapoved. V tom pogledi
nega razlike med siromakom i boga-
tinom, ne med kmetom i grofom, ne
med zamorcom i človekom izmed
belokožcov.

Toj velkoj družini božih sinov
pravimo — človečanstvo.

No, i kak ma vsaka družina ko-
trige, ravno tak ma velka družina člo-
veštva tüdi svoje kotrige. Takše ko-
trige so — narodi. Narodov je dosta,
jako dosta. Narodi so ne vednaki.
Med narodi je lejko velka, ali mala
razlika, majo pa vsi narodi nekaj skü-
pnoga, to, ka se rodijo, nastanejo, —
potem rastejo, dosegnejo svoja moška
leta, — potem pa pride čas starosti
i smrti... Da, kak vmerje zvonar na
Dolenskom, tak vmerje tüdi kotriga
velke družine človeštva — narod. Sa-
mo ne tak hitro kak zvonar v Dolens-
koga. Živlenski čas naroda je na-
vadno dosta dugši!

Zgodovina nas vči, da so bili
časi, kda so gospodarili v našem
kraji — Huni. Za njimi Avari, ali
Obri. Ge so dnes tej narodi? Jih
nindri ne najdemo. Mrtvi so. Lejko
listamo nazaj v knigi zgodovine i tam
najdemo strani, štere nikaj ne vejo
povedati na priliko od našega naroda.
To je dokaz, da se je tüdi naš narod
„rodio“, potem je raseo: dnes pa vsi
vidimo — da je. Je li v moškoj ali
mladenškoj dobi, to bo pokazala pri-
šestnost, istina pa je, ka smo, ka ži-
vemo i po božoj postavi skrbimo, tüdi

NEDELA.

Ježušovo Srce, oméhiči naša srca na smilenost do Tébe i tvojih dúševnih i telovnih sírot!

Peta nedela po Vüzmi.

Evangelium sv. Janoša XVI.

Vu onom vremeni: Pravo je Ježuš Vučenikom svojim: Zaistino, zaistino velim vam: Či kaj bodete prosili Očo vu imeni mojem, da vam. Do eti mao ste nikaj nej prosili vu imeni mojem: proste, i vzemete, naj radost vaša puna bude. Eta sam po prilikaj gučao vam. Pride vóra, gda že ne bom po prilikaj gučao vam, nego bom očivesno vam od Oče nazviščavao. Vu onom dnevi vu imeni mojem bodete prosili: i ne velim vam, ka bom jas proso Očo za vas, ar sam Oča lübi vas, ka ste vi mene lübili i vervali ste, ka sam jas od Boga zišao. Zišao sam od Oče, i prišao sam na ete svejt: pali ostavim te svejt, i idem k Oči. Veliyo njemi Vučenice njegovi: Ovo zdaj očivesno gučiš, i prilike nikakše ne praviš; zdaj znamo, ka vsa znaš, i nej je potrejbno tebi, ka bi te što pitao, po tom verjemo, ka si od Boga zišao.

*

S temi rečmi Gospod označi svoje vekivečno rojstvo (izhajanje) od Oče nebeskoga, kak tudi svoje človeče-bože rojstvo iz D. Marije. Z ednim označi svojo smrt i svoj vnebohod. „Zišeo sem iz Oče i prišeo na svet, pa p zapuščam svet i idem nazaj k Oči.“ Tak očivestno guči, ka celo apoštolje priznajo: „Poglej, pravijo vučeniki njegovi, zdaj očivestno govoriš i ne pripovedavaš nikše prilike. Zdaj znamo, ka vse znaš i ne potrebiješ, ka bi te što kaj pitao. Zato verjemo, ka si izišeo od Boga.“ Jan XVI.

Kak je jasno i očivestno, ka je Kristuš poslani od Boga, ka od Boga izhaja, kak njegov večni Sin, druga boža oseba, i ka ide nazaj k svojim Oči po dovršemom deli, ravnotak je jasno, da človek izhaja od Boga potom stvorenja i da se vrača nazaj k svojim stvoriteli potom svoje smrti. Bog je naš začetek i naš konec. Kristuš sam pravi: „Jaz sem alfa i omega, začetek i konec vsega.“

Če je Bog začetek i konec vsega, če vse iz njega izhaja i se k njemu povrača, sledi s te istine te življenski navuk, da se more vse naše delo i vse naše činenje v Njem začenjati i v Njem dokončavati. To je pravo življenje za Boga. I v to spremenimo naše življenje potom dobrega namena. Zato pa moli sv. Cerkev: „Začni, prosimo Gospod, vsa naša dela, da se vse naše delo i činenje v Tebi začne i v Tebi začeto dokonča.“ V tom je skrivnost svetoga i pravičnoga življenja.

Premislimo i presodimo, kde se začinjajo naša dela i kde se dokončavaju, jeli v Bogi i z Bogom začenjamo i ž njim dokončavamo svoje delo, svoj den, svoja nakanjenja, svoje posle...

Bele lelije.

I.

Bilo je pred dobrimi štirinajstimi leti.

Če so že cvele jablane za hižami ne vem, ali na to se spominam zagvišno, ka je na obrazi lüdi cvela pomlad. Zima strašnoga nerada se je odpravljala iz Prekmurja. Blatne so bile ceste, blatni so bili človeči obrazi... ali pri vekšoj večini je pod blatom dišalo sprotoletje. Povojno potrtost i mrtvilo je pregnala zasedba Prekmurja i zgibala mlado in staro. Prazno je bilo na koleni, pri peči, tudi starci so pogledali novomi sunci v obraz, trdo i odločno, da — ne, telko časa že ne idemo na drugi svet, dokeč ne zvemo kaj bo i kak bo pod novim suncom... Stari „red“ se je naglavičko postavljen z gledavao po lüdej i gledao, zakaj se smejejo tudi tisti, šteri blato nosijo na obrazi, ne mogeo razmiti, kak je to, da ne sprevidi „stara gospoda“: za nas več ne bo rodila prekmurska zemla... Kajti tudi ta stara gospoda je mela zavüpanje. „Tak ešče ne bilo pri nas“, so pripovijavali stari, „kak je dnes, pa itak potrpijo, počakajmo; te novi svet de tudi meo falaček doroga krüha za pametne lüdi“.

Edna od teh „starih“ je potrkala na moje dveri v Lakoši. Na obrazi stare gospe so gučala leta, na jeziki pa tisto, že davno preminóče, na pol pametno, na pol pijano sprotoletje.

— Penzijo bi rada dobila, je povedala gospa.

— Penzijo, pokojnino — od mene?

Takši so bili tisti časi. Što se je glasno smejao, šteri je tudi na cesti pokazao, ka je zadovoljen, da ga ne straši novo sunce, tisti je meo goste, od tistoga se je mislilo, ka ma — moč. Gospa mi je pokazala svojo vogrsko pokojninsko knjižico. Miloščino je dobivala po svojem pokojnom možu, vučiteli iz Velke Polane, če se dobro spominam — na leto okoli 150 kron.

— Gospa, sem vlüдно razlagao, ne razmim, kak bi vam pomagao v takšoj zadevi...

Smejala se je i kak dugi sühi trn je strašo njeni kazalec pred mojim resan zbeganim obrazom.

— Vi ne vete kak bi mi pomagali? Pač..., samo vi lejko pomagate siromaškoj vdovici. V našoj vulici stanüje novi sluga od sodnije. Ne naš človek, s preka je, ali i tak zadosta pameten i pošten dečko. On mi je povedao: „K vučiteli pojđite, v Lakoš. On vam prepíše pravico v slavski jezik; kaj vam napravijo v Lakoši, to odnesite na Civilni komisarijat, drugo že opravi naša gospoda“.

— No, če je novi sluga od sodnije povedao to, potem bo najbrž pametno i dobro. —

Gospa me ne püstila do sape; dale je razlagala svojo vučenost:

— Ne bo več tak, kak inda sveta. Zdaj Slovenci dobijo velko penzijo... Moj mož je bio zadnji slovenski vučiteo v Velkoj Polani.

Napravo sem prevode vogrskih listin, vse lepo zložo i zapro v novo koperto:

— Dvajset kron plačate gospa, pa posebi kolke.

Mislo sem, da sva opravila i se lejko poprimem svojega dela. Zmoto sem se. Gospa je najmre trdo sedela na svojem mestu i kak v začetki z nevarnov naglicov orala pred mojim obrazom s kazalcem:

— Ešče edno pravico mi morajo napisati. Moj pokojni, Bog njemi daj dobro düši, je bio zadnji slovenski vučiteo v Polani. Samo telko časa je včio, dokeč so ne močno pritiskali Vogri, ka po slovenski ne sme dale.

— I potem?

— I potem? Vmro je od žalosti. Sveta istina! Bio je pravi slavski človek iz Čakovca!

— Gospa, — sem se brano toga novoga opravila, — samo od vas čujem, kak dober Slovan je bio vaš mož...

— Se zna, ka samo od mene. Vas ne bilo na sveti, kda je on že davno počivao na törjanskom cintori.

Zobston so bili vsi izgovori, morao sem napisati novo „pravico“. Gospa bi rada mela na spisi moj podpis, pa štampilko, ali pri toj točki je ostalo trdo srce sodnoga tolmača. Stem sva se ločila, naj prosu podpis ali pri törjanskom župniki, ar so oni bili predsednik šolskoga stolca v Velkoj Polani, ali pa od občinskih poglavarov, šteri zagvišno znajo „ka je pokojni gospod samo telko časa včio, dokeč je šlo po slovenski i včasi vmro, kda so pritiskali Vogri, ka ne sme tak dale naprej...“

— K gospodi Sakoviči pojdem, se je odločila gospa. On me dobro pozna i podpiše zagvišno.

P. Sutter:

Šatan v Illfurti.

Istinska zgodba.

Zgled ob sedenja dveh dečkov od hüdobnoga düha v našoj dobi.

Prestavo iz češčine Alojzij Nemeč.

Nekaj časa poznej se je zgodo spodobni dogodek. Za časa najbolje silnih napadov stá dečka pogostokrat vidla šedem skušnjav, štere sta imenüvala za „bela bitja“ ali za „sedem norcov“. Leopold pa je ešče včasi vido osmo bitje, štero je imenüvao „majstra“. Neki den so se pali prikazale skušnjave (törkle) i njemi oropale pojas sv. Jožefa, šteroga je meo močno zvezanoga okoli tela. G. plebanoš so ga pitali, kama se je skrio pojas. „Išči!“ se je glasno odgovor. Plebanoš so vse pretekli, posebno pod posteljov, ali nikaj so nej našli. I nanadalna pitanja so dobili vsikdar isti odgovor: „Išči!“

Za en mesec so ga dühovnik šče ednok pitali, kama se je dönok

Od Lakoša do Törnišča je duga pot, posebno kda se je drži sprotolešnje blato. Gospodske kočije vajena gospa se je brez skrbi i z mladostnim ognjom podala na dugo pot, proti lepomi cili, do velke penzije. Kak je prišla v Törnišče, ne vem, istina pa je, ka je proti večeri pali klonkala na moje dveri:

— Rešeno je...! je vzdihavala blatna do kolen.

— Itak je podpisao gospod Sakovič?

— On? Tisti čaren grobijanec? Skoro da me je ne süno iz pisarne. Predgao mi je, ka siromaško lüdstvo ne bo plačüvalo dače za to, ka bi penzijo davali starim babam, štere itak majo svojo vrednoščo. Pomislite... takša nesramnost? Ka to briga törjanskoga plevanoša, če mam vrednoščo, ali ne? Ali to, da zakaj plača i komi plača dačo kmet iz Polane? No, povedala sem svoje tomi „gospodi“ i zaloputila dveri tak, ka se je potroso tisti stari törjanski kürnik, šteromi pravijo — farof. Pa sem šla. —

— Sem, k meni? V Lakoš?

— Kaj še! V Velko Polano. Tam so lüdje...! Poštenjaki! Vsi so poznali pokojnoga, vsi so ga hvalili. Vsi so podpisali svedočanstvo, kda sem povedala, ka je vaše delo.

— Ste povedali možakom kaj je v svedočanstvi?

— „Zakaj?“ se je čüdila gospa. „To je vendar nepotrebno. Polančarje pravijo, da skoro vsaki den njim prinesejo takše pravice za podpisat. Hvala Bogi, minoli so časi, kda je samo gospoda podpišüvala, se zna, za dobro plačo. Dnes siromak tudi lejko podpiše, — zobston“.

Srečna i zadovoljna je bila gospa. Zobston sem se brano, pobožala me je po sühom obrazi i hvalila:

Vi ste pravi gospod. Takši bi mogli biti vsi. Ne pa takši, kak tisti čaren razbojnik v Törnišči, šteri nema niti telko olike, ka bi podpisao siromaškoj vdovici neđužno svedočanstvo.

To je bilo moje prvo srečanje s pokojnim törjanskim gospodom župnikom Sakovičom.

Tistim agrarnim interesentom, ki peneze nazaj dobijo.

Peneze samo tisti dobijo nazaj, šterih pogodbe neso odobrene. Ne dobijo nazaj penez, ki že majo sodnijske sklepe, ka je zemla na nje vpešana. Tem se samo tak lejko pomaga, ka se prosi za nje, ka lejko na dugša leta odplačüjejo, na menši interes i mogoče, ka se njim, kaj püsti, to zadnje pa gotovo ne. Ali od toga bomo si drugoč gučali. Te vrstice se tičejo samo tistih, ki nemajo sodnijskih sklepov, to je šterih pogodbe neso odobrene, ar stalne pogodbe neso podpisali. Tem interesentom naznanjam, da njim ide nazaj nesamo šuma, nego tudi interes. To je najmre laž, štokoli jo širi med vas, ka te komaj v 12 letaj dobite nazaj peneze, če od interesa ne odstopite. To je laž. Vam ide šuma i interes. Naša zadru-

pojas zgübo. „Iščite ga v blazini“, je odgovoro. I zaistino so ga našli v blazini čista vküp zasükanoga, tak da je nej bio vekši kak kamena kruglica, s šterimi se mlajši zmenjajo. Leopold vendar ne mogeo toga pojasa razvezati i tak zasükati, to bi mogli vpamet vzeli gospod plebanoš, šteri so dobro na njega pazili.

Ednok so šтели vösprobatu Leopoldovo glüpost, zato so sklenili, da v bližini njegovih vüh nikelkokrat strelijo s pištolov. Ali vseli, gda so šтели pištolo v roke vzeti, je nekam zginola. Dugo so jo zobston iskali. Nazadnje so pozvali Jožefa rekši: „Jožef, pomagaj mi iskati, pištolo!“ Mali je pribežo i pravo: „Tam v koti leži vaša pištola.“

Dühovnik so se čüdivali, gda so našli pištolo na tak nenavadnom mestu. Nabili so jo i petkrat strelili blüzi vühe Leopoldove. Te pa je nika nej čüo. Ešče je pitao drugo, zakaj gospod plebanoš ne strelijo, i dodao: „Ve znam, nevejo strelati.“

Šatan je ednok odkrio, da je zato oropao Leopolda poslüha, ka

ga vas je vsikdar zagovarjala, pa vas zagovarja tudi zdaj, čeprav je žela dosta čarne nezahvalnosti za svoje trüde.

Vsem, ki mate peneze nazajdöbiti, naznanjam, da če kaj ne razmite, pridite v sredo 9. maja v Črensovce v Naš Dom ob 9 predpoldnom. Tü vam z rečjov ešče ednok vse razložim.

Klekl Jožef,
predsednik agr. zadruge.

Na znanje.

Naznanjamo vsem, ki želejo oglašati v Novinah, da lahko oddajo svoje oglase v Prekmurskoj tiskarni pri g. Hahn izi dori v M. Soboti. Oglasi se morajo proti plačati.

Z ednim naznanjamo, da lepe molitvene knige i cerkvene pesmi dobite pri g. Hahni v Prekmurskoj tiskarni za firmo. Dobite od cerkvene oblasti priporočene krasne molitvenike dr. Pečjaka: „PRI JEZUSU“ 256 strani, za 9 Din. „VEČNO ŽIVLJENJE“ 608 strani za 20 Din., z zlatov obrezov 28 Din.

Cerkvena ljudska pesmarica 87 strani z lepimi cerkvenimi pesmami za vsako priliko košta samo 3 Din.

Naročite si je lejko tudi pri č. sestrah, Križova 4, one vam je poskrbijo pri g. Hahni ali v Črensovcih na upravi naših listov, ki vam je isto poskrbi pri njem.

Vredništvo i uprava Novin
v Črensovcih.

Politični pregled.

Francoski zvünešnji minister Barthou je obiskao Polsko i Česloslovaško. Francija je znova stopila na staro pot i poiskala svoje stare zaveznike, Slovane, od šterih jo je štela odtrgati talijanska politika.

Francuski zvünešnji minister Barthou je pri svojem povratku v Pariz izrázo zadovolstvo nad uspehi svojega obiska v Varšavi i Pragi. Na kolodvoru so ga počakali poleg visokih francuskih dostojanstvenikov poslaniki Polke, Česloslovaške, Jugoslavije i Türske. Francuzki zvünešnji minister Louls Barthou je dao izjavo, da Mala Zveza predstavlja veliko moč. Med drugim je pravo: „Gda znamo, ka ščemo, i gda v tom smisli postopamo, te mam takšo moč, od štere se odbija predrznost i štera zjalovi skažljivost vseh namer.“

V Austriji so za 1. maj razglasili novo stanovsko ustavo. Namen ma jako dober, morajo pa prle minoti leta, kak se bodo pokazali očivesni njeni sadovi.

Za Rusijo delajo vnoge države, da bi bila sprejeta v Zvezo narödiv. Potrebna njim je njena moč. Ne pomislijo pa, ka njena brezverska politika niednoj državi ne more prinesti blagoslova, šterakoli se združü ž njov.

Španija. Predsednik nove vlade je Semper. Nova vlada se je 2. maja predstavila v parlamentu.

Od maja 1. stanejo Novine na leto 16 Din., na mesec 2 Din., na sküpnü naslov.

ne bi čüo opazke lüdi, šteri so ga pomilüvali i se za njega starali. Nego pri napadi je dobo vseli poslüh i je čüo tak dobro, kak njegov brat. Glüpost je minola ščista te, gda je bio oslobođeni, kak je to šatan sam tudi naprej povedao.

XV. Orožnik Schini se je ogno.

Poleg stražameštra Wernera je bio v Illfurti šče drugi žandar, nekdašnji oficir pri pešakaj, šteri je meo vnogo odlikovanj i se je imenüvao Schini. Bio je protestant i se je norčaro z dogodkov v Burnerovoj hiži, posebno pa iz trum tühincov, šteri so oddaleč prihajali, ka bi vidli, kak je on pravo, „norčaste burke“ dve dečkov.

Ar pa ma vsakši človek nikšo mero zvedavosti, bi pač tudi Schini jako rad, ali neopaženo vido, ka vse se dönok tam godi. Zato je ednok proso svojega stražameštra za dovoljenje, ka bi smeo dečka obiskati.

„Ja idite“, se glasilo dovoljenje, „ali v kmici i v civilü.“

Werner je, kak uradna oseba,

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Globoka zahvala. G. Benko Jožef, nar. poslanec je s plemenitim darom podpro dobrodelno kuhinjo za siromake v Soboti, Križova 4. Obvezao se je najpre, da vsaki mesec pokloni vu 500 Din vrednosti kuhinjski mast i meso. — G. Hartner Ferdinand, župan velike občine Murska Sobota, je pa poklono za den otvoritve 100 kg. mele. Obema dobrotnikom se je predsednik našega odbora že osebno zahvaloval za velikodušni dar, tem potom se pa tudi odbor zahvaljuje. — Odbor Doma sv. Frančiška.

Dolnja Lendava. Naša vogrška deca z veseljem popeva slovenske cerkvene pesmi. Gospod dekan je že vnoغو cerkvenih pesmaric razdelo. Dobro bi bilo, če bi nacionalna društva podpirala to delo. — Za kaplana je poslan k nam od višje cerkvene oblasti g. Bakan Štefan, dozdašnjji ekspozit na Hotizi. Edenajset jezero duš broječo faro dva duhovnika nikak nesta mogla opravlati, zato njima je mogo bit pridljen tretji na pomoč.

G. Bistrica. Naš organist, Žizek Joško, ki je zdaj zvršo tudi zadržni tečaj, je dobo v državnoj duševnoj bolnici v Kovini službo. Pobožnomi mladenci čestitamo.

M. Sobota. Srezki načelnik g. Lipovšek Gašpar je ozdravo od teške bolezni, samo slab je še, a vendar že dela v uradi. — Narodni poslanec g. Benko Jožef je dobo izvozno pravico tjedensko za 2 vagona svinj v Anglijo. To je velika dobrotu za naš kraj, gda Austrija vsikdar menje svinj potrebuje. Edno je samo za želeti, najpre to, naj se svinje kupujejo v prvom redi v Slov. Krajini.

Smrtni slučaj. Vmrla je v Soboti v 69 leti starosti po sedem letnom betegi gospa Arvai Matilda. Družini dr. Vályi Aleksandra, odvetnika i Arvai Vincenca naše globoko sožalje.

Črensovci. Plućnico je dobo veren kočijaš agrarne in gospodarske žadruge v Črensovcih, Kustec Matjaš. Zdravi ga dr. Klar Franc iz Dolnje Lendave. Stanje se njemu je že zboljšalo.

Vučagomila. Šume grofa Szaparija sta kupila na licitaciji veleposesnik g. Hartner Geza i dovica od pokojnoga Dobrayja, hotelira v Soboti. Kmetje, kim po zakoni v prvij vrsti idejo šume, ar jih nemajo, neso prišli zraven, ar se je zahtevala kaucija stojezero dinarov v gotovini i ar se je ne dovolila odaja na falate, nego samo skupno. Kmetje so vložili priziv proti odaji.

Za povračilo pravednih stroškov Novin je darivao Sobočan Matjaš z Žizkov 5 Din. Bog povrni!

Pomočnik bana za naše sirote. Dr. Pirkmajer Otmar, pomočnik bana, je darivao za naše sirote na Dom sv. Frančiška 50 Din. Dober Bog naj njemu dobroto povrne z obilnov milostjov na tom sveti i z većnim plačilom na drugom sveti.

delao svoje obiske v uniformi. Ali Schinijov obisk je bio čista zaseben i skriven. Zato si je sposodo civilno obleko i je v mraki šo k Burnerovim. Ar je pa tam bilo vnoغو ljudi, je mogeo v preklti čakati, ka na njega red pride. Čakanje pa ne trpelo dugo. Dečka sta ležala v gornjem nadstropji na posteli. Tü se je eden od njiva oglaso i pravo tiho: „Mati, idi v preklit; zdolaj na stubaj stoji žandar Schini. Pripelaj ga skoz teh ljudi sem gori, je že tak dugo časa, ka smo ga ne vidili.“

Mati je vzela posvet i šla. Ar pa je bio žandar v civili, ga je nej spoznala. Vrnovša se, je pravila dečkoma, ka sta se zmotila.

„E kabi, kabi“ sta kričala oba, Schini je tü, je v civili.“

Zdaj je šo oča pogledat. V istini je žandara najšo i ga proso, naj ide gor, ar ga dečka želela. Ta vest je zadenola žandara kak strela. Vido i čuo je že zadosta. Brž se je povrno domo. Komaj pa se je oča vrno v hižo, sta dečka kričala: „Aha, papa, Schini se je nasmolo.“

Žigosanje lagvov bo v Soboti maja 12 in 13 pa junija 11 ino 12.

Na podporo Novin je poslao Horvat Štefan, Douzies, Maubeuge, Francija, Din 10 — Dajč Karol, Širine, Din 6, Horvat Etelka, kuharica Zagreb, Din 6. Bog plačaj!

Na spomenik † Dr. Ivanocyja je poslao Horvat Štefan, Douzies, Maubeuge, Francija, Din 20. — Hvala.

Delo je iskalo v Soboti na borzi dela od 11 do 20 aprila 417 moškov i 253 žensk.

Marijini Listi i Marijikini Ogračeki za mesec april i maj so razposlani. Kak vidite, so jako lepi. Mladina, segaj po Ogračeki, tvoja nebesa so v njem.

Dekle pazite. V Soboti zbira neki gospod dekle delavke i njim drži govore pa njim oblübla dom. Tüdi proti našim Novinam guči, ka prej v cerkev vabijo na den trikrat, „a z lačnim želodcom kak te dekle hodile.“ Nišče za siromake ne neso teliko lübezni v srci kak Kristuš i za njim njegova Cerkev. Samo tü je pomoč. Naš kršćanski list pa je v službi Kristuš i Cerkve njegove, ki lübezni ne predga sama nego jo deli. Deklice pazite!

Prek stojezere dinarov en tjedan. Što je to zaslužo? Naši delavci so teliko plaćali za potne liste v Francijo. Eden najpre stane s vsemi taksami 265 Din., i petsto se jih je izpostavilo samo en tjedan na sreskom načelstvu v Soboti. Ogromno delo! Ogromni stroški!

Tešanovci. Aprila 22 je obdržala pri nas jugosl. nac. organizacija svoj sestanak, na šterom je poročao g. Benko Jožef, nar. poslanec od moći organizacije. Edna kotriga organizacije je nato pitala g. poslanca: „če smo pa tak moćni, ka nas je 3000 v njej v Gornjem Prekmurji, zakaj je pa te proti vsem tem zmagalo pet rorašov, ali dimnikarov, ka se njim je plaća povećšala na tisto višino, kak je bila te, gda je meter pšenice koštao 500 Din. — Tešanovćar.

Trnje. Dete Prša Andraša, tri leta stara deklüčka, je prišla pod kola z gnojom naložena. Gda je dete breknolo, so stavili krave i dete vzeli s pod zadnjega kola popolnoma nepoškodüvano. — Lejko bi se pa zgodila velika nesreća na križapotji na zavoji, kama je prileto motor z belicami med kravji i konjski voz. K sreći je kočiš kobile v zadnjem hipi porino v enkraj, ovak bi se vse spoklalo. Naj motorje počasi vozijo v vozkih vulicaj i dajo glasna znamenja.

Nedelica. V nedelo v noći so se pá spoprijali naši dečki. Pri Ružiči je bila veselica, pri šteroj so naši regrutje pokazali svojo moć. Bili so se tak, da smo mogli vnoći bežati po žandare v Törnische.

Črensovci. V Sobotu 28. aprila se je zaključo Singerov prikrojvalni tečaj. Tečaj je vodila gdč. Mici Kogovšek iz Ljubljane. Razstava, ki so jo priredile tečajnice v Našem Domi, je pokazala, ka vse so se navćile naše dekle. Gospodićini se tečajnice najlepše zahvalijo za vso njeno požrtvovalno de-

Kda se je povrno na žandarsko postajo, ga je predpostavljeni pitao: „Ka, ste že tü? Ka ste pa vidli?“

„Nikaj sam ne vido, ali čuo sam, i to mi je zadosta.“ Zdaj je pripovidavo, kak je dečkoma bio poznan, čeravno ga šče dozdađ nesta mogla viditi. „Ali to mi je nerazmlivo“, je nadalüvao, „naša vera prepovidavle vero v compnrije, ali kak si naj to razlagam? Ka pa či dečki majo dar nadnaravnoga gledanja?“ Od toga dneva naprej se je nej već smejao tomi dogodki.

Za nikelko dni je prišo dečka obiskat nekši mož iz sosedne občine Spechbacha. Pot ga je pelala mino goric, šterih trsje je bilo puno presladkoga grozja. Prijela ga je moćna skušnjava, ka bi segno po ednom grozdeki; ali kak dober kristjan se je premagao i šo dale.

Komaj je prišo k dečkoma, že sta na njega kričala oba: „Istina, to so ti bili lepi grozdeki! Zakoj si ne ednoga vtrgno?“

Lejko si predstavimo, kak se je obiskovalec tomi čüdivao. (Dale)

lo i njej želejo še mnogo uspeha tüdi indri. —

Dečki kat. akcije iz Črensovec nastopijo v soboto 5. v krćmi „Krona“ večer ob 8 z igrov. Vodi je g. kaplan Bejek.

Proslava sv. Janoša Boska v M. Soboti. Pred svetkom 29. aprila se je vršila v lepoj soboćkoj farnoj cerkvi tridnevnicu, štero so v punom števeli obiskavali verniki. Vsaki den v tridnevnicu je bilo okoli 400 sv. obhajil, zadnji den v nedelo pa okoli 800, tak da je sprejelo Gospodovo telo okroglo 2000 duš v teh dnevaj. Predge so meli v tridnevnicu g. Dr. Volčić Franc, ravniteo Marijanišća iz Veržeja. Predgali so: Sv. Janoš Bosko: mož vere, mož žrtve, zatajüvanja, mož lübezni. V soboto večer se je razvila velikanska procesija iz farnne cerkve v Martinišće, v šteroj so nesli oslanke sv. Janoša Boska Slepca Ivan, kanonik. V nedelo so obdržali rano predgo g. Kostelec Alojzij, ravniteo zavoda od sv. Janoša Boska, ki je Oča vseh nas, cele cerkve i zahvalen za vsako dobroto, štero njemu skažemo s tem, da podpiramo njegovo delo za rešenje duš. Iz Martinišća se je zdignola velikanska procesija i šla v farno cerkev k velkoj božoj službi. Velika farna cerkev se je popolnoma napunila. Jezeri i jezeri naroda so prišli od vseh krajov Slov. Krajine i napunili popolnoma ne samo cerkev, nego tüdi obširno okolico cerkve. Predgali so g. Klekl Jožef, urednik Novin od sv. Janoša Boska, ki je meo dva namena v svojem življenji: a) postati Ježušov duhovnik i b) kak takši rešiti mladino, da bo mela življenje duše v sebi, to je milošćo posvećujućo. Druge rešitve nega za mladino. Velko sv. mešo so služili z dvorbov mil. g. Slepca Ivan, č. kanonik. Popoldne ob pol treh je predgao mladini, ki je prišla na stotine i drugoj velkoj vnoćini na dvorišći Martinišća g. Jerić Ivan, dekan iz Dol. Lendave. Povdarjao je, da mladina mora postati Kristušova. Takša pa postane samo po živij veri. Za mladino se vleće od najnižšiega komunista do najviššiega kapitalista vse. Pa mladino Kristuš mora dobiti, ar je njegova. Omeno je 11. ofenzivo pri Soći, pri šteroj je mladenec dobo najvećke odlikovanje za svoje junaško oponašanje. I gda ga je divizionar pitao: kak si mogo ostati v tom ognjenom pekli tak miren, ka si še knige čteo, je odgovoro: mislo sem na Boga. Mladina Slov. Krajine mora postati sv. Janoša Boska mladina, da po njegovom zgledi i njegovoj priprošnji postane mladina Kristušova. Po večernici je bila akademija na č. Sv. Janoš Boski, pri šteroj je slavio svetnika g. Bajlec Franc, odvetniški pripravnik.

„Lüdski oder“, list za poglubitve našega igranja. Izšla je 3 številka toga mesećnika, ki ga izdaja „Založba ljudskih iger“ v Kranji. Ta številka je vsa posvećena vüzemskoj igri. Uvodni članek (Vüzemsku igru — zaćetek modernoga teatra, Niko Kuret) zanimivo navećuje ves pokret Založbe na liturgijo Cerkeve in na zaćetke modernoga teatra. Ostali članci (Davorin Plantarić, Matija Munda) se podrobno bavijo z vprizarjanjom Pasijona ino prinašajo momente, ki se pri nas dozdađ še niso nikde izpovedali. Številka poroća tüdi o oberammerganskom Pasijoni ino prinaša zanimive razgledje po tüjem sveti. Odkritje so gotovo izvajanja o hrvaćkom katolićanskom teatri. Dragoceni so statistični podatki naših iger za mesec februar, kak je dozdađ še nišće ne izbiro. List vala letno 20 D., vsa izdajanja (list in štiri knige) pa 60 D.

Dobrodela kuhinja se je odprla v Soboti na sv. Boska Janoša proslavu dnes tjedan. Obiskalo jo je okroglo sto lüdi. Siromaki so se brezplaćno nahranili.

Zgübila se je roćna torbica rdeća. V nedelo 29. aprila 1934. popoldne ob pol treh se je zgübila na poti od bolnišnice po Kolodvorskoj vulici i Aleksandrovoj cesti do hiše g. Turka mala rdeća roćna torbica. Notri je bio roćnivenćek v maloj škatlici pa eden robćek. Ar je roćnivenćek spominski, se pošteni najдитеo prosi, da torbico izroći v Domi sv. Frančiška Križova ul. 4. Najдитеo dobi primerno nagrado.

Nesreća pri zidanji. Švajcer Marićika, 16 letna deklüka pri zidanji evangelićanske cerkve v D. Lendavi je spadnola doli z 10 metrov višine, gda je vodo nesla gor po lestvici. Vrazilo se je v većih mestih, posebno pa se je moćno stukla po nogaj. Smrtne nevarnosti nega.

Smrtna kosa. Smrt je pokosila v Soboti trgovca Gašpar Jožefa. Bog se smilij njegovoj duši.

Novine so narasle za komadov: 1 v Pusta Brestovaci, 1 v Veržeji, 1 na Sr. Bistrici, 1 v Turnišći, 1 v Ganćani, skupno za 5 komadov. V M. Črncih i v Bakovćih so edne odpadnole. — Uprava.

Hitro, da ne bo prekesno! Časopisi den za dnevom poroćajo od slućajov nagle smrti. Zadnji čas so poroćali: Blüzi M. Nedelje so bujli ednoga dečka, pri Hoćaj je dećko po neprevidnosti strela neko deklino, v S. je sneha po prihodi od zdavanja po nesreći dobila strel v glavo itd. Kak naglo pride smrt! — Kak dugo bote vi živeli? Ne vete. Mogoće računate, da še 10, 20, 30 ali še već let, pa pride nesreća i ste mrtvi. Nesreća se lahko vsakomi i povsodi primeri. Eden lahko spadne s šta, drugi s kol, tretji se moćno vreže, štrtoga zadene boži zlak itd. Ne vete teda, kak dugo še bote živeli. Zato pa se za vsaki slućaj zasigurajte. Taki se dajte zavarovati pri posmrtninskom zavarvanji „Karitas“. Tak rešite svoje domaće v slućaji nagle smrti velke stiske, ar jim bo zavarovalnica v kritje pokopnih stroškov izplaćala zavarovalnino. Ne zamüдите niti ednoga dneva! Kim mlajši se date zavarovati, tem većša bo zavarovalna šuma. Zavarujete tüdi leho svoje starše, deco, sorodnike, znance itd. Samo zdravi morajo biti. Vsa potrebna pojasnila dobite pri domaćih gg. dušnih pastiraj, pri zastopnikih, pri vodstvu Karitas v Maribori (Orožnova u. 8). Za Slovensko krajino se išćejo zastopniki. Što bi bio pripravljeni sprejeti zastopstvo, naj se zglati na uredništvu Novin v Črensovcih ali pa piše na naslov: Karitas, Maribor, Orožnova u. 8. Uredništvo da tüdi vsa druga pojasnila.

KRATKI GLASI.

Lepa 25 letnica. Pred kratkim je cerkvena oblast imenüvala dr. Vraber Maksa, mariborskoga kanonika za stolnoga prošta. Pred 25 leti so bili kaplan v Žalci i ustanovili tü Marijino družbo. Na spomin toga dogodka so se 8. aprila zbrale Marijine družbenice v lepoj romarskoj cerkvi v Petrovćaj, kje so mladini držali navdüšen govor g. stolni prošt. Povedali so njej, da posebno v denešnjem pokvarjenom časi se mladina mora združiti v dobra kršćanska društva. Lepo je bilo za človeća srca, keliko bole pa še sladko za Marijino i Bože srce, gda je mladina obojega spola sprejela z rok g. stolnoga prošta sv. obhajilo.

V Parizi so začeli zidati lepo cerkev na čast novomi svetniki svetomi Bosko Janoš i. Pred 50 leti je svetnik obiskao Pariz i zdaj na spomin toga obiska so se vurni Parizani odloćili, da svetniki vrnejo obisk z lepov cerkevov.

Pomotoma so odepelali v Londoni gospo Anny Landsdon v norišnico. Vodstvo norišnice je zato tožila i sodišće njej je prisodilo 226 jezero dinarov, ka je 10 vür bila gost norišnice.

Mali Andreja, ki je lani v sredo po Beloj nedeli vmoro svojo ženo, so letos na isti den obesili v Novom mestu. Molitvam svoje vmorjene pobožne žene se ma zahvaliti, da se je spokoro i kak spokorjeni grešnik stopo pred večnoga Sodnika.

Na policiji v Zagrebi i v Beći v dvema Cerkvoma so hüdodelniki nalekli bombe, štere pa zvün menšega kvara na poslopji druge nesreće neso napravile.

V Stoprcah pri Rogatci je bilo gostüvanje. Bio je povablen tüdi plivanoš. Iz veselja so strelali v zrak. Plivanoš ne bio vajan strelanja, zato je ponesreći zadeo samo sneho v prsi, štera je teško ranjena pripelana v celjsko bolnišnico.

Svoje ovćice sta vraćila misijonara 28 letni Dupont v Novoj Kaledoniji i 34 letni Seynaeve v Afriki proti tifusi. Beteg se je pa prijoao oba i sta mlado življenje darivala za svoje ovce.

V Hakodate japonskom mestu so dozdađ izkopali 2400 mrtvih, štere je potres zasipao pod razvalne hiš.

PO DRŽAVI.

Svoje troje dece je vmoro poštni uradnik Löske Mirko v Zgor-njoj Šiški pri Ljubljani, ar se njemi je zmešalo v glavi.

Spomenik kralji Petri I. Oslo-boditelji bodo postavili v Beogradu. Poziv so podpisali cerkveni dostojan-stveniki vseh vereizpoved i drugi vo-dilni možje v državi.

Šume v ognji. V Bosni v Čaj-niškom okraji so se vužgale šume. Zgorelo je 2 in pol milijona kvadrat-nih metrov šume, pripravne za stav-beni les.

Kosti branilcev Belograda so z velikov žalnov slovesnostjov zako-pali v častno mesto.

OKOLI PO SVETI.

Francoska socialistična ban-ka je prepadnola. Voditelje delav-cov so svoje milijone pravočasno zdig-noli, siromaški delavci pa svoje težko spravlene prihranke zgubili. Kje pač nega vere, nega tudi poštenosti.

Trocki izgnan z Francije. Biv-šega voditelja komunistov v Rusiji, je iz-gnala francoska vlada. Ne znati kam bo šo, ar ga niedna država nešče sprejeti. Ki je pregnao Boga iz človeči duš, je sam tudi pregnan iz držav, vse se ga branijo. Pravičen je Bog.

PREKOSNICE.

Oča, daj mi dinar, ka v zverin-jeji poglednem tisto veliko kačo.
Ve maš doma rešpektio, pogledni skoz njega glisto, pa si vido veliko kačo.

Zdravnik mi je svetovao, naj bole šparavno živem.
Pa ste ga bogali!
Šo sam k falejšemi zdravniki.

Povej mi Markec, keliko kosti maš v teli?
Sedemdeset tri, gospod vučiteo.
Tü si pa sfalo, zato, ka samo 72 mamo.
Ne, gospod vučiteo 73, ar sam dnes pri zajtrki edno požro.

Zdaj se pa pošteno zvracim, ne jem skoro nikaj, pijem pa samo vodo.
Te pa pridi k nam večer za gosta.

Dajte mi edno spico.
Nemam, rajši vam posodim ben-zinski nažigač.
Da si pa ž njim ne moremo zobi trebiti.

Naznanje vsem!

Odprli smo dobrodelno kühinjo v Soboti, Križova 4. Staro Martinišče, v šteroj dobi vsaki za 2 Din 50 par obed brez mesa i za 4 Din. z mesom. Namen kühnje je pomagati siromakom i vodijo jo sestre z družbe sv. Križa. Vsaki, ki žele dobiti v njej obed, se mo-ra vsaki den do 10 vüre pri-javiti. Smilena srca podpirajte z dari to napravo. - ODBOR.

Službena naznanila.

Delavcom na znanje.

Že zopet se širijo vesti o pobi-ranju podkupnine, ki jo baje jemljejo oni delavci, kateri dobijo pogodbe iz Francije in najemajo po naročilu de-lodajalca še druge delavce za polje-deljsko delo. Resno se svari vse take delavce, da od drugih sodelavcev, ka-tere nameravajo spraviti s seboj na delo v Francijo, ne jemljejo nikakih podkupnin (mite), ker to ni dovoljeno. Vsak tak delavec je dolžan, če že koga sprejme, to storiti popolnoma brezplačno in z dobrim namenom po-magati svojemu bližnjemu. Naj se ne ozira nihče na trenutno gmotno kor-rist, temveč na dober ugled naših de-lavcev. Predvsem je dolžnost vsakega, ki ima priložnost potom svojega po-znanstva pridobiti delo večim delav-cem, da vzeme dobre, poštene in marljive delavce ter tako pripomore še drugim priti do zaslužka.

Vsaki si naj zapomni to, da no-beno nepošteno dejanje ne more os-tati prikrito in da se prej ali slej izve. Proti vsakemu, ki bi za posredovanje jemal denar, se bo postopalo v smi-slu obstoječih predpisov in bo v bo-doče izključen od posredovanja v Francijo.

Borza dela ne bo dovolila, da bi razni brezvestni ljudje na nje ro-vaš zlorabljali uboge delavce.

Ekspozitura Javne borze dela v Murski Soboti.

Pripovedka z lotmerške oko-lice v njenom narečji.

Kak je en kmet mrtveca zbudjo pa vraga vün zganjo.

On stopi k mrliči, pa mahne z vsvoj močjoj s palcoj po njegovih ple-čah. Pokojnik pa na nikšo vižo neče gor vstanoti. Lüdi to strašno razdraži, pa tega „čüdodelnika“ fest s palcoj „namažejo“ po plečah. On se zago-varja pa pravi, ka ga je nekši Dün-dek nalogo, pa mu reko, da tota palca mrtveca zbüdi, pa je za njo do 500 ranjški. Lüdje so to „uncajgali“ gos-pocki, kera je poslala na pozved štin-dare, ker so Dündeka soboj vzeli. Dobjo je zavolo „petriganja“ lep trin-get, tri mesce fraj kvantir v špehamri. To si je tak k srci gno, ka je grato nevarno betežen, kak da bi se ga ha-pjo tifus. Žena ga trüca, naj gre v šampet, da se vüni ne razhladi, da je mejo vso glavo vročo. Pa je čim duže bol začejo besneti, da je že ne več znala, sčim bi ga vračila. Pa si sama prisebi misli: kapa če je jega ne obsedjo sam bognavari, da se tak premetavle na šampeti? Doktora mu je ne mogla prignati, da je ne mela drobnih penez. Pa pride Güleš pitat, kak je z gverilom. Žena reče: „Vište prijatel, v kakšnoj nevoli sen, malo potrpite ka ozdravi, da ga je vrag obsedjo.“ Güleš betežnika pre-gledne, pa ženi reče: „Jaz bom od vašega moža vün zegno vraga, če te mi potli dug gverali.“ Žena reče: Prav lepo vas prosim. Te eno večer soboj vzeme kozla, ga drži za zadnje noge no z glavoj navzdol pa ga pokaže skoz okno. Kozel se grozno dere, Güleš pa pravi: „Zdaj je hüdič va-šega moža zapüstjo.“ Dündek mu ve-selo dužne peneze gvera. Da nihče nebi zno za toti švindel, je Güleš kozla zaklo.

Kak je negda vrag enega tata v hlevi mantro? V nekoj vesi je en virt podfüjtro vekega prašička, ki ga je mislo za par dni bujti. Zadnjo večer pred kolinami ga zeženejo v eden zol (ozki hodnik), ka bi ga leži zgrabili, da je prašiček bijo jako veki, hlev pa mali. V hlev pa so namesto prašička djali velkega kozla, kerega so negdi küpili. Za prašička seje za-nimo eden dugoprstnik v drugoj vesi, pa skleno, ga zadnjo noči vün z hleva vkrasti. Tisto večer pride k hlevi z enin kolegom, ker ga spüsti v hlev, pa zarigne dveri, ka jima prašiček nebi vün vujšo. Ovi v hlevi šlata po vseh kotih pa išče prašička. Kozel se čüdnega gosta prestraši, pa se z ro-gli zažene v tata pa se začne grozno

MALI OGLAS

Küpi se vložna kniga stare kase, zdaj Prekmurske ban-ke v Soboti v od 15—25 jezer dinarov vrednosti. — Pitajte na uredništvu v Črensovcih.

TRGOVINA z vsov opremov in s stanovanjom, z ogradam i grüntom se taki oda. Po-zve se pri Gerenčer Josipi, Genterovci, p. Dobrovnik.

Küpimo smetano, kisilak
Mlekarna M. Sobota.

Hiša s trgovskim lokalom, stanovanjem in gospodarskim poslopjem v Kapci na prodaj. Podrobno se poizve pri g. Toplak Štefanu, trgovcu v Dolnji Lendavi.

Cene

Pšenica 95—100, žito 70, haj-dina 80, kukorica 75 Din. sto kg. Pri živini i svinjaj je cena nespremenjena.

Vreme.

Po vročini: Vlažno, spremenljivo, hladno.

Zahtevajte taki knigo od moje **nove umetnosti prehranjüvanja**, ki je že mnogoga rešila. Ona more poleg vsakoga načina življenja pomagati, da se bolezen hitro premaga. Nočno znojenje in kaseo prenehata, teža tela se zviša pa po povapnenji sčasoma bolezen premine.

Resni može

zdravniške vede potrjujejo prednost te moje metode i jo radi priporočajo. Kim prle začnete z mojim načinom prehranjüvanja, tem bole.

Popolnoma zobstom i poštnine prosto dobite mojo knigo, iz štere bote črpali mnogo koristnoga. Ar moj založnik razpošila samo

10.000 komadov brezplačno,

pišite taki.

Zadošča dopisnica na spodnji naslov.

Zbiralnica za pošto:

GEORG FULGNER, Berlin-Neukölln,
Ringbahnstrasse 24., Abt 527.

Izjava.

Izjavljam, da ni res, da bi bil gospod Matija Horvat abs. geodet v Črensovcih obsojen na tri tedne zapora radi protidržavnega rovarenja, kakor sem trdil v svoji naknadni vlogi z dne 15. II. 1933 k svoji pritožbi zoper občinske volitve v Črensovcih na upravno sodišče v Celju. Prepričal sem se, da sem bil tozadevno mistificiran.

Stroške kazenskega postopanja Kps 175/34 Sreskega sodišča v Dolnji Lendavi nosim jaz.

Ta izjava se sme na moje stroške priobčiti v „Novinah“.

DOLNJA LENDAVALA, dne 17. IV. 1934.

ŠKOBERNE FRANC
posestnik
ČRENŠOVCI.

Pošta.

G. Novak Sidonija, M. Sobota. Marrijikin Ograček dobite v M. Soboti, Križova 4. Tam se naj dete zglati vsaki mesec. - **Vsem.** Papir nam je sfalo, prosimo naše dužnike, naj plačajo naročnino, da ga moremo naročiti. V ednom meseci ga moramo plačati, zato ne odlašajte. - **Fujs Marija, Bessedé, Francija.** Novine plačane. - **Hakiin Veronika, Labesseire, Francija.** Po banki Baruch smo sprejeli 18 Din 85 p. i spisali te peneze k naročnini. Penez za sv. meše i Dom sv. Frančiška ne smo sprejeli. V pismi nikdar ne pošilaj penez, ka dosti človečih srak je na sveti. — **Režonja Janoš, Parigny, Francija.** Komaj to tretje pismo sprejeli i peneze po želi razdelili. Prošeni naslov je sledeči: chez Mr. de Courbeville, 58 Rue du Canal, Roanne (Loire), France.

dreti. Tat pa od groze trepeče po vsem teli, moli grevengo (požalüvanje) v prepričanji, da ma ga hüdi v škramplih. Znala sta ne, ka ma virt tüdi kozla. Njegov pajdaš, kda začuje toto muziko v hlevi, od straha pozabi dveri odpreti pa beži domu, tak kak da bi mu hiša bila v ognji. Za pol vüre potli grejo mimo nekši čehi, ker so meli po vesi „patrolo“. Začujejo v hlevi čuden „koncert“ pa grejo virta būdit. Gre k hlevi, odpre dveri, tat pa na kolenah prosi, naj ga reši vrazjih škramplöv. Virt se od smeha drži za vamp (črvo), tati obeča, da ga nebo naznanjo, če od zdaj nikdar več nede kradno, pa ga püsti iz hleva.

VAŽNO! Tem **VAŽNO!**

potom naznanjam lastnikom mlatilnih strojev in mlinov,

da dobijo po neverjetno nizkih cenah

REMENJE

pri

BADER HERMAN

trgovcu z usnjem

v **DOLNJI LENDAVALI**

Ustanovljeno 1895

Remenje je iz najboljših inozemskih tovarn, dobi se v s a k e širokosti.

Moja trgovina je v Prekmurju najbolj znana, zaupanja vredna in najstarejša trgovina z usnjem.